

Skutky apoštolské 10,34-43: A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblů, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

List Koloským 3,1-4: Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.

Jan 20,1-18: První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet Iněná plátna, ale dovnitř nevešel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet Iněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. Oba učedníci se pak vrátili domů. Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená ‚Mistře‘. Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratrům a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i

Bohu vašemu.“ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.

Jak se pozná pravá víra?

Velikonoce jsou připomínkou pravdivých historických událostí, které mají pro lidi nedozírný význam. Květná neděle – Ježíš je na oslátku oslavován a vítán jako židovský král. Zelený čtvrtek – Ježíš označuje zrádce a jí poslední slavnostní večeři beránka – ta se stává symbolem a připomínkou blížící se Ježíšovy oběti života; dále se odehrává Ježíšův duchovní zápas, ve kterém získává dostatek síly, odvahy splnit poslušně Boží vůli. Velký pátek – zatčení, výslech a křivé obvinění, mučení a odsouzení, které vyvrcholí ukřižováním a smrtí. Neděle – vzkříšení a první zjevení Ježíše jeho blízkým.

K pravé víře nestačí pouhé smysly (zrak, sluch, hmat), ale je nutné, aby se Ježíš sám dal poznat jako vzkříšený. Ať už se vzkříšený Ježíš dá poznat jakýmkoli způsobem, to vědomí a poznání, že to byl Pán Ježíš, vyvolává odpověď oddané víry.

Podívejme se, jaká změna se udála s Petrem? Jeho nadšení až ukvapenost se proměňuje v odvalu. A nejen to. Připomínal si Ježíšova slova vnímavým a tvůrčím způsobem. V dnešním textu z Listu Koloským Petr mluví k těm, kteří ještě nedávno byli pohany (Kornelius – důstojník v Cesareji).

Ne každý z nás je povahou „Petrem“. Pán Ježíš potřebuje i jiné služebníky, tak nás to nemusí trápit. Náš život by měl však zcela jistě také nabrat nový ráz. Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hledejte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Umrtnete své pozemské sklony: v.5n

Pak už ani nebudeme muset oznamovat či sdělovat, že jsme se setkali s Pánem. Bude patrné z našeho „nového“ života, že se nám on sám dal poznat.

To je zvěst nejen dnešní radostné bohoslužby, ale úkol a poslání pro další čas, který je nám ještě darován. A až se ukáže Kristus, tehdy i my s ním ukážeme ve slávě.